

Đêm Paris cuối cùng

Andrea Hoa Pham

Đêm cuối cùng, bầu trời Paris xám
“Tháng Sáu trời mưa” không chỉ ở Sài Gòn
Phi trường Charles de Gaulle âm ỉ
Ly rượu muộn trong bar, chỉ mình em

Giữa anh và em, một cái gì đã mất
đã xa, đã bay theo vài cuộc chuyện trò
“Đối thoại” không phải bao giờ cũng là “tâm tình”, sao anh không chịu hiểu?
Để giờ là lặng yên, anh và em.

Có thể anh và em khác nhau như lửa nước
Có thể anh và em khác nhau như trăng sao, như màu đỏ, màu nâu
Con chim nhỏ rụt rè chào buổi sớm
Chú dê con háo hức đổi thay đời

Giữa ngổn ngang những điều chưa hiểu, chưa nói hết, không thể nói
Em vẫn trân trọng những gì mình đã, và có thể sẻ chia
Đến Paris như một cặp tình nhân hẹn hò thơ mộng
Rời kinh thành của tình yêu như hai người bạn thân sơ

Đêm dài thức, ngủ, mộng lạ, mộng lành
Mười hai ngày quá ít để tự vượt trên mình
quá nhiều để bình yên bên người lạ
Những điều không thấu được nhau thì biến cả mệnh mộng

Tỉnh giấc giữa Paris, buổi sáng cuối cùng
Những biết ơn triu mến, những xao xác êm vui, đặt vào nụ hôn chia tay
Nhanh hơn chiếc hôn, anh trượt vào phòng tắm
Chiếc hôn trượt vào không gian

Một ngôi sao băng vừa hoá thân thành một khởi đầu.

Sự khác nhau làm thế giới quyến rũ
Làm con người thú vị
Khiến nhà khoa học phát minh
Còn chúng mình già biệt.

(Trích “*Hãy nhảy với em – Dance with me*”, 2018)